

Música

Josep Bordes cantant

«EL 'CANTAHUMOR' M'HA PERMÈS VIURE DE LA MÚSICA»

Entrevista

Teatre El Magatzem. Les cançons de la banda Pepet i Marieta es despullaran demà amb l'espectacle 'Pepet Nuet', un concert en format acústic amb un joc escènic interactiu amb el públic

SÍLVIA FORNÓS
TARRAGONA

Aquest dissabte, 11 de maig, s'estrena al Teatre El Magatzem de Tarragona (20.30 hores) l'espectacle *Pepet Nuet*. El vocalista de la banda Pepet i Marieta, Josep Bordes, i el guitarrista, Marcel Castellví, despullaran en un concert en format acústic les cançons de la banda.

Com serà l'actuació d'aquest dissabte?

Pepet Nuet és un espectacle que vam estrenar l'any passat al Festival BarnaSants. És una metàfora. Enguany la banda Pepet i Marieta celebrem 15 anys, i quan va començar el projecte era jo i una guitarra. Ara amb *Pepet Nuet* tornem als orígens, a l'essència, per presentar les cançons de manera despullada en format acústic. A l'escenari estic jo amb el guitarrista Marcel Castellví.

Així naixen les cançons?

Les cançons naixen en una habitació, amb una guitarra i una veu. Després es vesteixen de cinquanta mil maneres diferents, però l'essència, en el meu cas, sempre és una guitarra i la veu.

El concert té més particularitats.

És molt interactiu. De fet, per triar les cançons sempre fem un sorteig per demanar a la gent que esculli els temes que volen que despullem. L'espectacle també té un repete que, a partir de la interacció amb el públic, dona lloc a moltes més sorpreses.

L'humor no hi falta.

L'humor, la música i el monòleg m'ajuden a retrobar l'essència del 'cantahumor' que feia al principi. Cantava cançons però també entre cançó i cançó interactuava molt amb el públic per vestir l'espectacle amb alguna cosa més que un noi amb una guitarra.

Tocar en solitari què li aporta?

A mi m'encanta tocar en solitari. Jo era el típic que a les festes dels

Josep Bordes és el vocalista de la banda Pepet i Marieta. FOTO: CEDIDA

col·legues treia la guitarra per tocar i l'armava. I torno a aquesta essència. A tenir al públic a frec de pell, interactuar moltíssim i poder armar la festa com quan tenia 15 anys. Aquesta essència, a més de Tarragona, també la retrobaré en un concert a Madrid.

Quin record té de les primeres actuacions?

El record és molt guapo. El temps tot ho cura, i llavors te'n recordes del millor. Eren concerts molt improvisats. Sempre dic que la meua

universitat va ser l'Astrolabi, un local de Barcelona, on vaig créixer i conèixer cantautors que em van inspirar per començar a tocar en solitari i vestir les meves cançons amb humor. És on vaig entrar en el món del 'cantahumor'. Eren concerts esbojarrats, buscant la interacció amb el públic i tot molt espontani.

Què li ha permès fer el 'cantahumor'?

M'ha permès, durant molt de temps, viure de la música. Portar

un format de banda és car i no pots actuar cada dia. Sí que actues més a l'estiu, però a l'hivern amb el 'cantahumor' podia anar per locals més petits i bars. Òbviament també m'ha aportat molta experiència perquè, si estàs tocant cada cap de setmana en un lloc, inevitablement al final domines l'escenari d'una manera significativa. Però va arribar un moment que no podia estar sempre fora de casa i vaig decidir apostar per la banda.

La banda està preparant un documental dels 15 anys.

Volem fer un documental una mica diferent. No ens volem quedar només amb la celebració dels 15 anys, sinó plasmar com hem viscut l'autogestió.

Al juny actuareu a Ulldecona.

Sí, serà el diumenge 9 de juny a les 20 hores a l'Ermita. Serà el concert d'aniversari dels 15 anys on vindran antics col·laboradors de Pepet i Marieta, farem un espectacle especial per commemorar l'efemeride.

La dedicació a la música quins sacrificis li ha portat a fer?

M'ha portat a donar-me'n que un mateix és el millor mànager i comunicador. Quan avui en dia et dediques a la música, i amb un projecte autogestionat, has de fer moltes coses. Però encara hi ha gent que té la idea naïf que els músics ens passem el dia tocant i assajant.

Com s'imagina els pròxims 15 anys?

Vaig any a any. Tinc la sort de poder tenir un projecte que funciona i que em permet desenvolupar-me com a músic i com a comunicador, i això m'agrada. Em sento realitzat. Penso que he de continuar el meu desenvolupament en el món de la música. Tot i que sempre tens l'ambició d'anar a més, els anys et suavitzen, perquè tens una família i altres coses cobren més importància. Tinc clar que continuaré fent música fins a la fi dels meus dies.

“

«Tinc la sort de poder tenir un projecte que funciona i que em permet desenvolupar-me com a músic i com a comunicador»